

УДК 81'27:004.738.5

DOI <https://doi.org/10.32782/2710-4656/2025.4.2/41>**Гарбар М. А.**

Харківський національний університет радіоелектроніки

Василенко Г. В.

Національний університет «Запорізька політехніка»

Скляренко О. Б.

Університет Григорія Сковороди в Переяславі

ДОСЛІДЖЕННЯ СОЦІОЛІНГВІСТИЧНИХ ЗМІН У МОВАХ ПІД ВПЛИВОМ ЦИФРОВИХ КОМУНІКАЦІЙНИХ ПЛАТФОРМ

У статті розглядається вплив цифрових комунікаційних платформ на соціолінгвістичні процеси, що спричиняють глибинні зміни у функціонуванні сучасних мов. У фокусі дослідження – трансформації мовних практик під впливом соціальних мереж, месенджерів, відеоплатформ, блогів та інших форм онлайн-взаємодії, які стали щоденним засобом спілкування в глобалізованому суспільстві. Метою дослідження є аналіз характеру й напрямів соціолінгвістичних змін, які виникають в умовах цифрової комунікації, зокрема виявлення того, як цифрові платформи трансформують мовну структуру, мовленнєву поведінку, норму та ідентичність. Цифрове середовище сприяє виникненню нових форм мовлення, що поєднують риси усного й писемного мовлення, активізують використання скорочень, емодзі, хештегів, мемів, сленгу та кодового перемикавання. У статті зазначено, що цифровізація лінгвопростору трансформує сам характер комунікації: вона стає фрагментарною, візуально спрямованою, багатоканальною, з меншою прив'язаністю до лексичних і граматичних правил. У роботі наголошується на потребі критичного осмислення цих змін, зокрема через розроблення нової мовної політики, яка враховує виклики цифрового середовища. Підтримка мовного різноманіття, розвиток цифрової грамотності, забезпечення доступу до якісного контенту рідною мовою та стимулювання самовираження в цифровому просторі розглядаються як стратегічно важливі цілі. Збереження мовної культури в умовах цифровізації передбачає не лише зусилля держави, а й активну участь освітніх, медійних та громадських інституцій. У цьому контексті важливим є також виховання нового покоління, здатного свідомо послуговуватись мовою в цифровому просторі як інструментом спілкування, самовираження, формування критичного мислення та збереження національної ідентичності. Лише через поєднання інновацій і відповідального ставлення до лінгвістичної спадщини можливе гармонійне співіснування мов у цифровому світі та формування сталого мовного майбутнього.

Ключові слова: соціолінгвістика, цифрові комунікації, мовна ідентичність, мовна еволюція, глобалізація, мовна політика, цифрова грамотність, міжмовна взаємодія, культурна самобутність.

Постановка проблеми. У сучасну еру цифрових технологій мова зазнає стрімких та глибоких змін під впливом нових форм комунікації. Соціальні мережі, месенджери, відеоплатформи, блоги та інші цифрові засоби спілкування формують нове комунікативне середовище, у якому звичні мовні норми поступаються місцем динамічним, варіативним та інколи нестійким формам мовлення. Посилюється значення візуальних, гібридних і мультимодальних елементів, що доповнюють або навіть заміняють словесне спілкування. У цьому контексті постає важливе питання щодо характеру мовних змін: чи є вони лише повер-

ховими й ситуативними реакціями на особливості цифрового спілкування, чи ж відображають глибші соціолінгвістичні трансформації, зумовлені новими формами соціальної взаємодії, ідентичності та мовної стратифікації.

Проблема полягає в тому, що цифрове мовлення дедалі більше формує нову мовну норму – часто неписану, але загальнозживану в онлайн-спільнотах. Це призводить до розмивання меж між офіційною та неофіційною мовою, усним і писемним мовленням, сприяє появі значної кількості неологізмів, запозичень, транслітерацій і спрощених форм. Водночас цифрові платформи

створюють загрозу для менш поширених мов, які можуть бути витіснені домінантними, зокрема англійською. Усе це зумовлює потребу глибшого аналізу змін не лише на рівні лексики й граматики, а й у соціальному, культурному та когнітивному вимірах мовної поведінки.

Актуальність дослідження соціолінгвістичних змін, спричинених функціонуванням цифрових комунікаційних платформ, зумовлюється необхідністю переосмислення ролі мови в умовах цифрової взаємодії, забезпечення збереження мовного різноманіття та розроблення ефективної сучасної мовної політики. Проблема полягає в забезпеченні балансу між адаптацією до цифрового мовлення й захистом мовної ідентичності. До того ж важливо виховати нове покоління користувачів, здатних відповідально послуговуватися мовою в умовах інформаційного перенасичення.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Взаємозв'язок мови, культури та національної свідомості був предметом уваги багатьох провідних науковців. Сучасні наукові розвідки акцентують на мові як важливому інструменті збереження національних традицій, ідентичності та культурної спадщини. Зокрема, зміни в мовних практиках на цифрових комунікаційних платформах та нові підходи до вивчення мовних трансформацій в інтернет-середовищі розглядають В. Стекольников, О. Грищенко та О. Литвин [1]. Лексико-семантичні аспекти мови соціальних мереж досліджує Т. Ніколаєва [2], звертаючи увагу на зміну значень слів і появу нових мовних одиниць, пов'язаних з інтернет-комунікацією. Онлайн-взаємодію в контексті інформаційно-комунікаційної структури суспільних зв'язків та її роль у формуванні нових соціальних практик і змінах традиційних форм взаємодії в цифровому середовищі аналізує І. Недошитко [3]. Вплив інтернет-комунікації на сучасну культуру мовлення, зміни в мовних нормах, стилях і формах цифрового спілкування досліджує С. Бернацька [4]. Інтернет-дискурс як лінгвістичну категорію вивчає Н. Шкворченко [5], акцентуючи на специфіці мовних процесів і комунікативних стратегій, що виникають у цифровому середовищі, а також на їхньому впливі на розвиток нових форм дискурсу. Мовленнєву культуру початку XXI століття в контексті нових медіа, вплив цифрових технологій на формування нових мовних норм і комунікаційних стратегій у сучасному інформаційному просторі розглядає Л. Соломенко [6]. Застосування цифрових технологій для аналізу комунікативних процесів у соціальних мережах досліджують Н. Зозуля,

В. Стекольников та В. Бабич [7], приділяючи особливу увагу інструментам обробки й інтерпретації мовних даних, характерних для цифрового простору. Мовну адаптацію під впливом новітніх комунікаційних технологій в українському суспільстві аналізує З. Висоцька [8], вивчаючи зміни в мовних нормах і практиках, спричинені цифровізацією та розвитком соціальних мереж. Вплив цифрових технологій на мовні стандарти та стилістику в умовах трансформації комунікації в нових медіа висвітлюють І. Холод і Т. Калініченко [9], звертаючи увагу на зміну мовних практик і формування нових комунікативних стратегій у цифровому середовищі. Розвиток цифрових технологій як чинник впливу на поведінку споживачів досліджує Т. Горохова [10], зосереджуючись на трансформації комунікаційних та інформаційних процесів, що позначаються на споживчих звичках і мовленнєвих практиках у цифровому просторі.

Постановка завдання. Метою статті є комплексне дослідження соціолінгвістичних змін, що виникають під впливом цифрових комунікаційних платформ, з акцентом на трансформації мовних практик у різних формах цифрової комунікації.

Відповідно до мети сформульовано такі завдання:

- 1) проаналізувати особливості вербальної та невербальної взаємодії в цифровому просторі;
- 2) схарактеризувати нові мовні явища, зокрема сленгові неологізми, зміну мовних норм та використання графічних елементів як засобу комунікації;
- 3) з'ясувати вплив цифрових трансформацій на мовну культуру представників різних соціальних верств.

Виклад основного матеріалу. У нинішньому світі цифрова комунікація є однією з провідних форм суспільної взаємодії, радикально змінюючи способи обміну інформацією, структуру суспільних зв'язків та мовленнєві практики. Виникнення й стрімке поширення цифрових платформ – соціальних мереж, месенджерів, блогів, стрімінгових сервісів – зумовило появу нових форм дискурсу, які відображають не лише технологічні інновації, а й глибокі соціолінгвістичні зрушення. Мова в цьому середовищі не просто пристосовується до нових умов – вона трансформується у відповідь на динамічні виклики цифрового простору. Це вимагає концептуального осмислення соціолінгвістичних змін, що виникають на перетині мовної практики, культури й технологій. Посилювана популярність соціальних мереж, у яких користувачі публікують інформацію про себе, свої

інтереси та захоплення, сприяє створенню спільнот, які можуть взаємодіяти з іншими мережами користувачів [10, с. 45]. В умовах цифрової епохи люди все активніше будують власну ідентичність через мовні практики, зумовлені алгоритмізованим інформаційним середовищем. Формування віртуальних спільнот за інтересами, цінностями чи культурною належністю зумовлює виникнення нових соціолінгвістичних кодів, що слугують засобом групової ідентифікації та водночас маркують межі між різними сегментами цифрової комунікації. У цьому процесі мова стає не лише способом передавання змісту, а й маркером групової приналежності, стилістичного вибору та навіть цифрового статусу. Водночас така сегментація мовного простору створює підґрунтя для дослідження новітніх тенденцій у соціолінгвістиці, зокрема щодо взаємозв'язку між мовною варіативністю, технологіями й соціальною динамікою. Ці спільноти відіграють важливу роль у створенні цифрової ідентичності, що супроводжується процесом «управління враженням» [2, с. 97].

Цифрові комунікаційні платформи сформували новий тип комунікативного простору, у якому традиційне розмежування між усною та писемною формами мови поступово стирається. У спілкуванні на онлайн-платформах, таких як Telegram, Instagram, TikTok чи X (колишній Twitter) користувачі спілкуються мовою, що поєднує риси розмовного й письмового мовлення, візуального символізму та навіть програмного коду. Така гібридність зумовлює гнучкість мовних форм, прискорює темпи лексичних і стилістичних змін, розширює семантичні поля слів і формує нові дискурсивні жанри.

Візуалізацію основних платформ цифрової комунікації та відповідних мовних засобів представлено на рис. 1.

До семантичних трансформацій у мові соціальних мереж належать метафора, метонімія, епоніми, розширення або звуження значення слова [2, с. 98]. Так, метафора часто використовується для емоційного забарвлення (наприклад, *zgoriti* – у значенні вигоріти емоційно), мето-

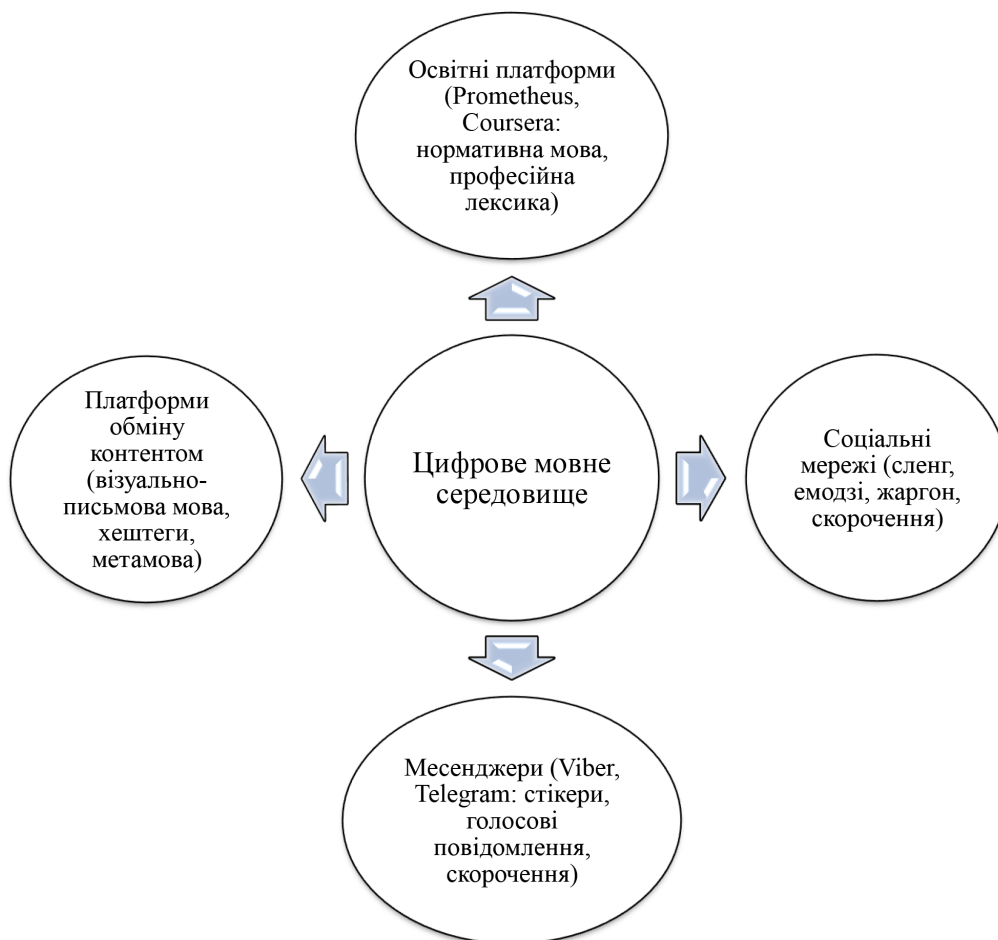

Рис. 1. Платформи та засоби мовної взаємодії в цифровому середовищі

Джерело: власна розробка автора

німія – для узагальнення або заміщення понять (*Київ мовчить* – замість *влада не коментує*), епоніми походять від назв брендів або сервісів (*гуглити, зумер*), розширення значення спостерігається у словах типу *токсичний* (не тільки про речовини, а й про людей), а звуження – у термінах, як-от *френд*, що у соцмережах означає не просто друга, а контакт у системі підписки. Лексика збагачується неологізмами, сленгом, запозиченнями, а часом і контекстуальними жаргонізмами, зрозумілими тільки в межах певної цифрової спільноти. Сленгова лексика ускладнює двомовну комунікацію через комплекс взаємопов'язаних мовних та позамовних чинників. Молодіжний сленг складно зрозуміти зрілій аудиторії, адже таку лексику використовують не в усіх сферах життя. Виявилося, що слова, які відповідають літературній нормі, можуть набувати сленгових значень. Наприклад: *bird* – пташка, а в сленгу – дівчина; *dish* – страва, а в сленгу – надзвичайно приваблива жінка [2, с. 98]. Сленг як мовне явище виявляє глибші механізми соціальної диференціації, ніж здається на перший погляд. Його функція не обмежується лише стилістичним забарвленням чи емоційною виразністю – він слугує способом створення «внутрішньої» мови групи, своєрідним кодом, який не лише окреслює межі належності, але й навмисно ускладнює доступ для «інших». У цьому контексті сленг є не лише перешкодою для взаєморозуміння, а цілеспрямованим механізмом, що ускладнює комунікацію для підтримки соціального простору й колективної ідентичності. Соціальні мережі використовують для того, аби швидко знайти контакт із кимось. У такому разі повідомлення стисле. Молодь часто використовує скорочення та аббревіатури. Є навіть словник скорочених слів, завдяки чому нема потреби запам'ятовувати аббревіатури. Однак багато скорочених слів є неофіційними та вживаються лише в розмовному мовленні [2, с. 98].

Сленг є динамічним мовним явищем, що відображає соціокультурні трансформації в суспільстві. Сленгові вислови здатні модифікувати значення звичних слів і створювати нові мовні реалії, які важко інтерпретувати поза відповідним контекстом. Лексичні одиниці соціальних мереж поєднують у собі ознаки як сленгізмів, так і неологізмів, що обґрунтовує їхню класифікацію як «сленгових неологізмів». Сленгові неологізми – це новотвори з конотацією новизни, які не мають синонімів через перебування на стадії соціалізації. Вони вирізняються експресивністю, емоційністю та оцінною забарвленістю – характеристиками, при-

таманими мовним одиницям соціальних мереж [2, с. 97]. Отже, цифрове середовище стає каталізатором різноманітності, сприяє виробленню нових мовних норм та стимулює появу мікротов соціальних груп.

Зміни, які фіксуються в цифровому спілкуванні, не обмежуються виключно лексикою чи орфографією. Це передбачає глибші трансформації комунікативної поведінки: виникають нові форми ввічливості, іронії, сарказму, візуально-письмові заміники інтонації (емодзі, стікери, гіфки, меми), нові структури звертання, зростає роль невербальних засобів спілкування. Мовою соціальних мереж є смайли, представлені значною кількістю варіантів. Традиційно смайли виконані в жовтому кольорі й слугують для вираження різноманітних емоційних станів [2, с. 98]. Сучасне покоління значну частину часу проводить у віртуальному світі, постійно використовуючи й поповнюючи «смайловий» запас слів та емоцій. Так, представник інтернет-спільноти, спілкуючись зі співрозмовником, не виражає вербально те, що думає або відчуває, а застосовує заздалегідь підготовлений шаблон зображення емоції або набору емоцій [11, с. 73]. Такий феномен використання смайлів – це не просто заміна емоцій вербального мовлення, а кардинальна трансформація способу вираження почуттів та намірів у цифрову добу. Емодзі стають новою граматиною емоцій, де зображення домінує над словом, а миттєвість передавання значення – над глибиною його вербалізації. Ця зміна в структурі комунікації має наслідки не лише для лінгвістики, але й для психології спілкування: губиться звичка точного й нюансованого висловлення думок, оскільки емоційні стани тепер кодуються уніфікованими символами. За частим застосуванням смайлів приховується тенденція до спрощення мовної взаємодії, де експресія стандартизується, а інтерпретація – автоматизується.

Стікери – підгрупа графічних смайлів – є дуже виразними, вони зображують конкретних персонажів або певні ситуації. Саме тому сервіси обміну повідомленнями надають своїм користувачам значну кількість стікерів на вибір. Проте це не можна назвати однозначною перевагою, оскільки їхній розмір і кількість не дають змоги швидко обрати потрібний символ [11, с. 73]. Стікери як підвид графічних смайлів стають значущим засобом вираження емоцій та настроїв у цифровій комунікації, оскільки вони уможливають зображення конкретних персонажів або ситуацій. Проте велика кількість наявних варіантів може створювати певні труднощі у виборі потрібного

символу, адже розмір та різноманітність стікерів інколи сповільнюють процес комунікації.

Люди через мовний стиль викладу повідомлень та манеру подання контенту ідентифікують себе як учасників певних груп, які об'єднані швидше спільними цінностями, поглядами чи споживачькими інтересами, ніж географічним розташуванням. Часто молодь не використовує великі літери в особистих назвах. Наприклад: поїду в київ, він в америці, *nasty* was not there today. Оскільки повідомлення в цифрових комунікаціях є переважно невербальним засобом мовлення, учасники бесіди застосовують наголоси та інші графічні прийоми для передавання емоційного забарвлення. Зокрема, це проявляється у варіаціях наголошування слів (напр. прошУ, шкодА, тОму) або використанні великих літер для підсилення емоційного ефекту, як у виразах: АААААаааУУУууу!, ОООООооо!, ННННН [2, с. 98]. Таким чином увиразнюється значення соціолінгвістичного аналізу: мова розглядається не як нейтральний засіб, а як динамічне явище, що демонструє та конструює суспільні структури.

Значний вплив на мовні процеси здійснює також глобалізація цифрового простору. Англійська мова як панівна в інтернет-комунікації виконує функцію певного лінгва франка, впливаючи на синтаксис, морфологію та лексику інших мов. Це породжує явища мовного злиття, коли національні мови під тиском масових цифрових практик починають втрачати деякі зі своїх структурних ознак або витісняються з певних сфер. Проте цей процес не обов'язково варто трактувати як небезпеку – він також формує умови для появи нових форм мовної креативності, гнучкості, адаптивності. Наприклад, українська мова в умовах війни та масового цифрового активізму отримала нові функції, зокрема вона є інструментом національного спротиву та самоідентифікації в соціальних мережах.

Інтернет-комунікація має значний вплив на розвиток культури мовлення, що проявляється у вживанні скорочень, аббревіатур та похідних слів і виразів з англійської мови, вживання сленгу та інших засобів візуальної комунікації в інтернеті для передачі емоцій, настрою, смислових відтінків без використання багатослівних описів, а також у формуванні нових лексичних одиниць та неологізмів [4, с. 62]. Наприклад, «*IMHO*» (*In My Humble Opinion*) – на мій погляд; «*ЛОЛ*» (*Laugh Out Loud*) – голосно сміятися; «*ОК*» – добре; «*ПЛІЗ*» (*please*) – будь ласка; «*ІДК*» (*I don't know*) – я не знаю; «*чекати*» (*to check*) – перевіряти; «*юзати*» (*to use*) – використовувати; «*донат*» (*to*

donate) – пожертва; «*свайнути*» – ковзати пальцем по екрану; «*кенселити*» (*to cancel*) – скасовувати, брати участь у колективному цькуванні когось в рамках культури кенселінгу [4, с. 69].

Під час інтернет-комунікації найчастіше використовуються скорочення та аббревіатури: «прив» – привіт; «норм» – нормально; «мб» – мабуть; «ясн» – ясно; «сек» – секунда; «дн» – день народження [4, с. 69]. Скорочення та аббревіатури в інтернет-комунікації є виразом прагнення до швидкості й зручності спілкування, що відображає динамізм сьогодення. Вони не тільки економлять час, а й формують нові мовні норми, характерні для цифрової культури. Такі мовні засоби також можуть бути ознакою приналежності до певної спільноти або покоління, що активно використовує онлайн-середовище.

Результати аналізу основних мовних змін, спричинених цифровою комунікацією, представлено в таблиці 1.

Водночас цифрова комунікація зумовлює появу нових викликів для мовної культури. З одного боку, вона сприяє розвитку навичок лаконічного, влучного, візуально підкріпленого висловлювання, з іншого – постає проблема фрагментації мови, втрати нормативності, домінування емоційно забарвлених, спрощених повідомлень, здатних призводити до поверхневого сприйняття змісту. Це особливо актуально для молодого покоління, мовна соціалізація якого відбувається вже не у звичному лінгвокультурному просторі, а в межах цифрового середовища, де критерії доречності, стилю, структури повідомлення визначаються алгоритмами, а не мовними традиціями. Проте, попри ці виклики, цифровий простір водночас відкриває нові перспективи для утвердження та активного функціонування української мови в різних сферах суспільного буття. Новітні засоби комунікації виконують визначальну роль у підтримці та розвитку української мови, розширюючи можливості її щоденного застосування. Наприклад, навчальні онлайн-ресурси, як-от Prometheus та Coursera, представляють широкий спектр курсів з української мови, що сприяє формуванню лінгвістичної компетентності. Значну роль відіграє державна платформа «Дія», на якій уся офіційна документація та сервіси презентовані державною мовою, що спонукає громадян активніше використовувати українську в повсякденних справах [8, с. 17].

Зважаючи на це, особливої ваги набуває міждисциплінарний підхід до вивчення цифрових мовних змін. Соціолінгвістика, психологія, комунікативістика, медіазнавство, когнітивістика

Характеристика мовних трансформацій у цифровому середовищі

Мовне явище	Характеристика	Приклади
Скорочення та аббревіатури	Економія часу, характерна для молодіжного стилю спілкування	«прив» – привіт, «мб» – мабуть, «ДК» – I don't know
Сленг	Засіб створення групової ідентичності, має експресивне та емоційне забарвлення	«донат», «юзати», «кенселити», <i>bird</i> – дівчина, <i>dish</i> – красуня
Сленгові неологізми	Нові слова, що виникають у певних онлайн-спільнотах	«свайтити», «бекграунд», «рефлексити», «пінгувати»
Емодзі та стікери	Невербальні заміники емоцій, інтонації, настрою	☺ ☹️ ❤️; стікери з персонажами в Telegram або Viber
Мовна гібридність	Поєднання елементів усної, писемної, візуальної та програмної мови	Тексти з мемами, GIF-зображеннями, англійськими словами в контексті
Лексичні інновації	Запозичення, неологізми, зміна значень знайомих слів	«чекати» – перевіряти, «хейтити», «шарити»

Джерело: сформовано авторами.

повинні об'єднувати зусилля для розуміння того, як трансформуються мова, мислення та соціальна поведінка в епоху цифрової гіперзв'язаності. Такі дослідження мають не лише фіксувати зміни, а й пропонувати інструменти для збереження мовної культури, підтримки різноманітності й розвитку критичної мовної свідомості в умовах інформаційного перенасичення.

Цифрові комунікаційні платформи є важливим чинником соціолінгвістичних змін. Вони впливають на всі елементи мовної системи, створюють нові умови для функціонування мови, а також трансформують саму сутність комунікативної взаємодії. Розуміння цих змін є важливим для сучасної гуманітарної науки, адже мова залишається не тільки засобом спілкування, але й простором, у якому формуються нові форми ідентичності, мислення та соціальної єдності в епоху цифрової цивілізації.

Висновки. У процесі дослідження цифрової комунікації з'ясовано, що сучасні цифрові платформи істотно трансформують мовні практики та комунікативні стратегії, характерні для мережевого середовища. Соціальні мережі, месенджери та блоги не лише змінюють спосіб взаємодії між користувачами, а й зумовлюють відчутний вплив на лексичну систему мови, зокрема сприяють виникненню нових мовних явищ – аббревіатур, скорочень, неологізмів і сленгових одиниць. Такі зміни викликані високою динамікою цифрової комунікації, що стимулює формування лаконічних мовних конструкцій і популяризацію новоствореної лексики. Особливістю сучасного цифрового мовлення є також активне використання емодзі, стікерів та інших візуально-комунікативних елементів, які, замінюючи традиційні вербальні засоби вираження емоцій, формують додаткові смислові рівні у процесі комунікації.

Окрім лексичних перетворень, цифрове середовище спричиняє глибші зміни в самій структурі комунікації. Одним із найхарактерніших виявів цього є мовна гібридність, яка поєднує елементи усної, письмової, візуальної та програмної мови. Це впливає на форму й стиль спілкування, зокрема на поєднання текстів, мемів, гіфок та візуальних символів. Змішування різних мовних форм дає змогу створювати нові жанри дискурсу, що відповідають динамічному характеру цифрового простору. Такі процеси сприяють розширенню семантичних можливостей мови та формуванню нових мовних реалій, що є невіддільною частиною сучасного цифрового комунікаційного ландшафту.

Водночас результати дослідження виявили як позитивні тенденції цифровізації мовної комунікації, зокрема розвиток креативності, адаптивності та експресивності, так і низку викликів. До останніх належать фрагментація мовних норм, зниження точності висловлювань і поверхневе сприйняття змісту через візуалізацію та скорочення. Водночас цифрове середовище створює можливості для активного функціонування української мови, особливо завдяки освітнім ресурсам, державним сервісам і соціальним платформам, що сприяє збереженню мовної ідентичності.

Перспективи подальших досліджень полягають у глибшому аналізі впливу цифрового середовища на граматичні структури мовлення, особливо побудови дискурсу в різних платформах (зокрема освітніх, професійних і розважальних), а також у вивченні мовної поведінки окремих вікових або соціальних груп. Окремого розгляду потребують механізми адаптації національної мови до вимог цифрової комунікації, зокрема шляхи збереження нормативності в динамічному середовищі нових медіа.

Список літератури:

1. Стеколыщикова В., Грищенко О., Литвин О. Соціолінгвістичні виміри в аналізі мовних змін в інтернет-комунікаціях. *Вісник науки та освіти*. 2025. Вип. 2(32). DOI: [https://doi.org/10.52058/2786-6165-2025-2\(32\)-557-570](https://doi.org/10.52058/2786-6165-2025-2(32)-557-570)
2. Ніколаєва Т. Лексико-семантичні аспекти мови соціальних мереж. *Закарпатські філологічні студії*. 2019. Т. 2. Вип. 9. С. 96–101. URL: <https://dspace.uzhnu.edu.ua/jspui/handle/lib/33170> (дата звернення: 30.02.2025).
3. Недошитко І. Інтернет-комунікація в інформаційно-комунікаційній структурі соціальних комунікацій. *Інформація та соціум: збірн. матер VI Міжнар. наук.-практ. конф.* (м. Вінниця, 04 червня 2021 року). Вінниця, 2021. С. 12–14. URL: <https://jias.donnu.edu.ua/article/view/11427> (дата звернення: 30.02.2025).
4. Бернацька С. Роль і вплив інтернет-комунікації на сучасну культуру мовлення. *Вісник науки та освіти*. 2023. Вип. 4 (10). URL: <http://perspectives.pp.ua/index.php/vno/article/view/4506> (дата звернення: 30.02.2025).
5. Шкворченко Н. Інтернет-дискурс як лінгвістична категорія. *Актуальні питання гуманітарних наук*. 2019. Вип. 23. Т. 3. С. 62–68. DOI: <https://doi.org/10.24919/2308-4863.3/23.166373>
6. Соломенко Л. Мовленнєва культура початку XXI століття в контексті феномену нових медіа. *Вісник Національної академії керівних кадрів культури і мистецтв* 2022. Вип. 3. С. 57–62. URL: <https://journals.urau.ua/visnyknakkkim/article/download/266077/262041> (дата звернення: 30.02.2025).
7. Зозуля Н., Стеколыщикова В., Бабич В. Використання цифрових технологій для аналізу комунікативних процесів у соціальних мережах. *Наукові праці Міжрегіональної Академії управління персоналом. Філологія*. 2025. Вип. 1 (15). С. 16–20. DOI: <https://doi.org/10.32689/maup.philol.2025.1.3>
8. Висоцька З. Мовна адаптація в Україні під впливом новітніх технологій комунікації. *Сучасна освіта і професійна підготовка воїнів: традиції, інновації та перспективи розвитку: матеріали I Всеукр. щорічної науково-практ. конф.* (м. Одеса, 20 березня 2025 року). Одеса, 2025. С. 16–17. URL: <https://surl.li/qhgyxi> (дата звернення: 20.05.2025).
9. Холод І., Калініченко Т. Вплив цифрових технологій на мовні норми та стилістику в умовах трансформації комунікації у нових медіа. *Вісник гуманітарних наук*. 2024. Вип. 1. С. 1–16. DOI: <https://doi.org/10.5281/zenodo.14065640>
10. Горохова Т. Вплив розвитку цифрових технологій на поведінку споживачів. *Вісник аграрної науки Причорномор'я*. 2021. Вип. 4. С. 45–54. DOI: [https://doi.org/10.31521/2313-092X/2021-4\(112\)-5](https://doi.org/10.31521/2313-092X/2021-4(112)-5)
11. Літкович Ю., Ковальчук Л., Киричук Л. Лінгвістичні особливості спілкування в соціальних мережах. *Академічні студії. Серія «Гуманітарні науки»*. 2023. Вип. 1. С. 68–75. DOI: <https://doi.org/10.52726/as.humanities/2023.1.10>

Harbar M. A., Vasylenko H. V., Skliarenko O. B. STUDY OF SOCIOLINGUISTIC CHANGES IN LANGUAGES UNDER THE INFLUENCE OF DIGITAL COMMUNICATION PLATFORMS

The article examines the impact of digital communication platforms on sociolinguistic processes that cause profound changes in the functioning of modern languages. The study focuses on the transformation of language practices under the influence of social networks, messengers, video platforms, blogs and other forms of online interaction that have become an everyday means of communication in a globalized society. The aim of the study is to analyze the nature and directions of sociolinguistic changes that occur in the context of digital communication, in particular, to identify how digital platforms transform language structure, speech behavior, norms, and identity. The digital environment promotes the emergence of new forms of speech that combine features of oral and written speech, activate the use of abbreviations, emojis, hashtags, memes, slang, and code-switching. The article notes that the digitalization of the linguistic space transforms the very nature of communication: it becomes fragmented, visually oriented, multichannel, with less attachment to lexical and grammatical rules. The paper emphasizes the need for critical reflection on these changes, in particular through the development of a new language policy that takes into account the challenges of the digital environment. Supporting linguistic diversity, developing digital literacy, ensuring access to quality content in the mother tongue, and stimulating self-expression in the digital space are seen as strategically important goals. Preserving language culture in the context of digitalization requires not only efforts on the part of the state, but also the active participation of educational, media, and public institutions. In this context, it is also important to raise a new generation capable of consciously using language in the digital space as a tool for communication, self-expression, critical thinking, and preservation of national identity. Only through a combination of innovations and responsible attitude to the linguistic heritage is it possible to harmoniously coexist languages in the digital world and to form a sustainable linguistic future.

Key words: sociolinguistics, digital communications, linguistic identity, linguistic evolution, globalization, language policy, digital literacy, interlingual interaction, cultural identity.